



Pekka Sartola on vuosien ajan ollut ihailtavan tarmokas Israeliin liittyvien asioiden ja tietojen julkaisija. Monet hänen kirjansa ja artikkelinsa sisältävät huomionarvoista asiantietoa. Pari vuotta sitten julkaisin Shalom -lehdessä sarjan ”10 kadonneen heimon” -kultista, eli British-Israelism opista. Sain kirjan ”Tuon Heidät Takaisin” luettavakseni kesällä. Yllätys oli, että suosittu ja paljon kristillisissä medioissa esillä oleva kirjailija käsittelee myyttiä ”Israelin kadonneista heimoista” juuri British-Israelism kultin pohjalta. Se on aiheuttanut joillekin hämmennystä. Kirja perustuu suoraan British-Israelism kirjoittajien väittämiin, jotka usein esitetään faktoina vaikka eivät sitä ole paitsi kirjoittajille. Kun kirjoittaa paljon, voi kenelle tahansa sattua myös ”yli- ja ohilyöntejä”. Tarkoitus ei ole vastustaa Pekkaa, jota arvostan edelleen, vaan kyseistä kulttioppia. Silti joudun tekemään sen Pekan kirjaa käsitellen.

Ohessa lyhyt yhteenveto vain parista seikasta.

Se, että pienellä osalla suomalaisista olisi/on juutalaista/israelilaista perimää, ei ole erikoista. Sama pätee kaikkiiin kansoihin, joiden keskuudessa juutalaisia/israelilaisia on asunut satoja ja tuhansia vuosia. Israelin ja Juudan maastakarkotuksen sekä diasporan kautta juutalainen perinne ja tavat levisivät maailmaan. Monet pienemmät väestöryhmät liittivät niitä uskontoihinsa. On myös mahdollista, että eräät heimot (esim. Kaukoidässä) ovat ainakin osittain karkotettujen israelilaisten jälkeläisiä. Mutta sen tutkiminen on aivan eri asia, kuin kultti ”10 kadonneesta heimosta”, jotka löytyvät länsimaista. Koska itse tutustuin ko. kulttiin jo n. 40 vuotta sitten ja aiheesta on tullut arkistoitua kolminumeroinen määrä kirjoja (digitaaliset ja paperiset yhteensä) ym. materiaalia runsain määrin, voisin sanoa tuntevani asiaa edes vähän.

Kirjassa ei mainita sanoja British-Israelism tai Anglo-Israelism (tai vastaavaa). Kirjoittaja esittää lähdeaineistonsa olevan ”laajaa ja perusteellista” (s.217). Kaikki keskeiset lähdeotokset ovat vain British-Israelismia opettavien kirjoja eikä lähdeluettelo ole kovin laaja. Tuon tuostakin viitataan Yair Davidiin”useiden alan huipputeostensa vuoksi” (s.75), jonka neljä kirjaa ovat kirjoittajan päälähteitä. Amerikkalaisen J.H. Allenin kirja mainitaan. Davidia Sartola kuvaa nimellä ”maineikas suku- ja heimotutkija” (s.75). Allen on puolestaan ”hyvin tunnettu ja laajalti arvostettu tutkija” (s.115). Mainitsematta jää, että ”maineikkaita” ja ”arvostettuja” nämä henkilöt ovat vain British-Israelism kultissa. Kirja mainitsee myös ”kielitutkija Raymond F. McNair” (s.117) nimisen henkilön. Hän oli Herbert W Armstrongin perustaman Worldwide Church of God -liikkeen (WCG) yksi johtava evankelista, myös British-Israelismin levittäjä. Liike määriteltiin nopeasti kultiksi, joka mm. hylkäsi Jumalan kolminaisuuden, Jeesuksesta tuli Jumalan Poika vasta ylösnoustuaan ja pelastus ei ole yksin armosta (myös teot ja vesikaste), yms. Armstrongilaiset levittivät oppiaan kadonneista heimoista ympäri maailmaa mm. Plain Truth -lehtensä kautta.

Kirjassa on useita sivuja Daanin heimon matkan kuvausta British-Israelism lähteiden mukaisesti. ”Spartalaiset olivat siis Aabrahamin jälkeläisiä. Daan oli ensimmäinen heprealainen heimo, joka alkoi asuttaa Peloponnesoksen niemimaan eteläosaa Lacedemoniaa” (s.118). Tämä esitetään faktana. Mainitaan

Josefuksen muistiin merkitsemänä Lakedaimonin (Lakedaimon on suomalainen kirjoitusmuoto, ei Lacedemonia) ylipappi Areaksen kirje ”Jerusalemiin jolloinkin n. 180 eKr.” (s.117): ”...olemme havainneet, että sekä juutalaiset että lacedemonialaiset ovat yhtä ja samaa rotua... Aabrahamin jälkeläisiä...” (s.117). Josefuksen tiedoissa on tutkitusti myös virheitä. Historioitsijoiden mukaan Areas I (Areus, Arius), hallitsi 309-265 eKr. Yleinen tieto on, että Areas I lähetti kirjeen n. 309-300 eKr., Jerusalemiin Onias I:lle, jossa hän teeskenteli löytäneensä ”kirjoituksen”, joka todistaa spartalaiset Aabrahamin perillisiksi yhdessä juutalaisten kanssa. Kirjeessä kyse ei ole ”samasta rodusta” vaan veljeydestä. Kyse oli politiikasta ja liittolaisten tarpeesta. Kirjeessä ei sanota, että spartalaiset olisivat ”daanilaisia” tai muitakaan Israelin heimoja vaan ”Aabrahamin jälkeläisiä”, silti kaksi eri kansaa. Kyse oli hyvistä suhteista. Maiden välillä käytiin varhain kauppaakin. Ariaksen kirje, josta kertoo myös 1.Makkabealaiskirje, ei ole todiste spartalaisten daanilaisuudesta.

Koskien Irlantia kirjassa kerrotaan (s.124): ”Teokset Annals of Ireland ja History of Ireland vahvistavat että saarelle saapui etelästä heimo jota kutsuttiin nimellä Tuath di Dannan tai Tuatha di Danaan, kumpikin tarkoittaa Daanin heimoa.” Sivulla 218 mainitaan, että irlantilaiset ovat ”suurelta osin Daanin” heimosta. Irlantilaisia annaaleja, kronikoita on monia, sisältäen mm. luetteloita muinaisista hallitsijoista ja tapahtumista. History of Ireland koostuu munkkien muistiin merkitsemistä kansantaruuista ja historiasta. Se kertoo Tuatha De Danann heimosta ”kalevala -tyyppisesti”. Kronikka sanoo mm., ”... joidenkin toisten mukaan he elivät ateenalaisten alueella, jossa Ateenan kaupunki on”. Edelleen kerrotaan, että he harjoittivat nekromantiaa ja noituutta, mm. taistelussa syyrialaisia vastaan he herättivät kuolleen eloon laittamalla demonin kuolleen ruumiiseen. Heimo joutui kuitenkin ”yhtenä joukkona” lähtemään syyrialaisen invaasion takia ensin Norjaan, sitten Skotlantiin ja sieltä Irlantiin. Irlantilaisten mukaan Tuath(a) De Danann tarkoittaa ”jumalatar Danun kansa (heimo)”, ei Daanin heimoa. Vanhempi muoto tästä on Tuath De, ”jumalten heimo”. Irlannin mytologiassa se tarkoittaa yliluonnollisilla lahjoilla varustettua ihmisrotua, jonka munkit muokkasivat tarkoittamaan muinaisia hallitsijoita ja sankareita, vähän kuin Kalevalassa. History of Ireland liittyy heimon nimen yliluonnollisia kykyjä omaaviin druideihin ja jumaliin. Munkit alkoivat liittää Tuath De -nimitystä myös israelilaisiin, tarkoittamaan ”Jumalan kansaa”, ei daanilaisia sinänsä.

Luvussa ”Kadonneet heimot ja yhteys Suomeen” (s.206) sanotaan mm. ”...olen jo käsitellyt useita kiistattomia todisteita Daanin, Gaadin, Benjaminin, Simeonin, Juudan ja Isaskarin yhteyksistä Skandinaviaan. Samalla siis väistämättä myös Suomeen.” Kirja vakuuttaa tätä British-Israelismin näkökulmasta. Luvussa puututaan myös heraldiikkaan, joka on oma vaativa alansa eikä siitä tulisi tehdä nopeita yleistyksiä. Sama koskee kielitiedettä. Mm. sellaiset vaakunaeläimet, kuin leijona ja kotka ovat aina olleet ihmiskunnan suosiossa edustaen voimaa, ylevyyttä ja vapautta. Kristinuskon myötä Raamatun symbolit tulivat tunnetuiksi etenkin länsimaissa. ”Juudan leijona” ja ”Suomen leijona” eivät ole todiste 10 kadonneen heimon jonkin osan olemassaolosta Suomessa. Sartola toteaaakin, että ”joudumme tyytymään oletuksiin” (s.207) ja että esim. kuntien vaakunakytkökset ”...jääköön lukijan oman harkinnan varaan” (s.245). Ei kovin kiistatonta sittenkään.

Sivulla 214 yhteys suomalaisiin löytyy myös ”vaikkapa väiskistä, eli partiolaisten kalottipähineestä, täsmälleen sama kuin juutalaisten käyttämä kipa. On tarpeen huomioda että maamme ilmasto ei mitenkään suosi sen kaltaisen pähineen käyttöä, joten jostakin muualta perinteen on täytynyt rantautua Suomeen.” ”Väiski” ei ulkonaisesti ole ”täsmälleen sama” kuin kipa. Se on partiolaisten myssy, leirilakki, myös ”väänämöisenlakki”, saanut innoituksen Kalevalan kuvituksesta. Ilmastokaan ei kuulu asiaan, leirilakista on olemassa myös talviversio. Juutalaisten kipa -perinnekään ei liity Israelin 10 heimon asiaan. Historioitsijoiden mukaan muinainen yleinen israelilainen pähine oli samanlainen mitä beduiinit yhä käyttävät. Kipan käyttö yleistyi vasta 16 vuosisadan (jKr.) aikana, kun Shulhan Arukh (tunnustetuin juutalainen lakikokoelma, lakikoodi) julkaistiin.

Kirjailija sanoo mm. huomanneensa ilokseen, että ”kiinnostus tätä kirjaa kohtaan on ollut ennen näkemättömän suuri”. Allekirjoittaneella on huoli, kuinka helppoa on innostua esoteerisista opeista ja selityksistä, joilla on kristillinen kuorrutus. En katso itsekään olevani tällaiselta turvassa, jos toimin hätiköidysti ja luotan vain johonkin nopeasti lukemaani selvittämättä asiaa laajemmin. Tämä koskee meitä kaikkia. Laajempi arviointi, jossa monen muun asian lisäksi kerrotaan, kuinka 10 ”kadonneen” heimon - kultti elää esim. salaopillisissa yhteyksissä, mitä DNA -tutkimus itse asiassa paljastaa länsimaista ja

juutalaisista/israelilaisista, kuinka Raamatun mukaan heimot eivät kadonneet, ym. ym. on ladattavissa pdf -muodossa ilmaiseksi osoitteessa: [www.nakokulma.info](http://www.nakokulma.info) .

Syksyn aikana ilmestyy myös 10 kadonneen heimon kulttioppia perusteellisesti käsittelevä kirja.  
(2015)